Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 1. Stanisławów, dnia 1. stycznia 1924. Rok 4.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. w miesiącu

Cena egzemplarza pojedynczego 200.000 Mk. Kwartalna prenumerata 600.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 100.000 Mk., za całą szpaltę 6,000.000 Mk., za stronę 12,000.000 Mk. Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

OD REDAKCJI Z dniem 1. stycznia 1924 podnosi się prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewowództwa Stanisławowskiego na 200.000 Marek za jeden egzemplarz.

Treść Działu Urzędowego.

Dział nieurzędowy.

I.

L. 10824/II. 382

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 5. grudnia 1923 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 7. listopada 1923, L. 9810/II. o ujawnianiu zapasów przedmiotów powszedniego użytku na terytorjum Województwa Stanisławowskiego.

Rozporządzenie z dnia 7. listopada 1923, L. 9810/II. o ujawnianiu przedmiotów powszechnego użytku (Dz. Urzędowy Województwa Stanisławowskiego Nr. 21 ex 1923, poz. 368) ulega zmianom następującym.

§ 1.

Ustęp 1, § 1 otrzymuje następujące brzmienie:

Osoby trudniące się handlem hurtownym, właściciele młynów, organizacje hurtownego zakupu i sprzedaży z wyjątkiem spółdzielni spożywczych i miejskich organizacji aprowizacyjnych oraz producenci rolni, posiadający ponad 100 hektarów ziemi ornej, obowiązani są zgłosić u właściwej władzy administracyjnej

I. instancji znajdujące się u nich zapasów żyta, pszenicy i owsa w ziarnie, jak i zbóż niewymłóconych, dalej mąki żytniej i pszennej.

§ 2.

§ 2 otrzymuje następujące brzmienie:

Zgłoszeniu podlegają w myśl § 1 zapasy przewyższające następujące ilości:

a) U producentów rolnych ponad 100 ctn. zboża wyż wymienionych gatunków, 50 ctn. mąki.

b) U właścicieli młynów 100 ctn. zboża, 50 ctn. mąki.

c) U hurtowników względnie organizacji hurtownego zakupu i sprzedaży 50 ctn. zboża, 25 ctn. mąki.

§ 3.

§ 3 otrzymuje następujące brzmienie:

Zgłoszenie zapasów wymienionych w § 1 artykułów ma być uskutecznione wedle stanu z dnia 10. grudnia 1923 najpóźniej do dnia 15. grudnia 1923.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 8. stycznia 1924.

§ 5.

Zapasy nabywane po ogłoszeniu rozporządzenia winne być zgłoszone w ciągu 48 godzin po otrzymaniu towaru.

Stanisławów, dnia 5. grudnia 1923.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

383.

L. 12118/Ia. Stanisławów, dnia 21. grudnia 1923.

Poparcie działalności Związku rolniczych Zakładów doświadczalnych Rzeczyposp. Polskiej.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na podstawie statutu zatwierdzonego postanowieniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28. maja u. r. Nr. BS. 1130/23 oraz zgodnie z uchwałą Zjazdu naukowo-rolniczego w Bydgoszczy z dnia 4. lipca 1923 powołano do życia „Związek Rolniczych Zakładów Doświadczalnych Rzeczypospolitej Polskiej", który według zawiadom enia Prezydjum tego Związku rozpoczął już swą działalność.

W myśl postanowień statutu celem tego Związku jest:

a) praca nad organizacją i koordynowaniem akcji doświadczalno-rolniczej i kontrolnej w Państwie Polskiem,

b) reprezentowanie interesów akcji doświadczalno-rolniczej wobec rządu i społeczeństwa.

c) wspólna praca zakładów doświadczalnych i kontrolnych nad ujednostajnieniem metod badania i rozwoju akcji doświadczalnej w kraju.

Z uwagi na okazywane przez reprezentacje powiatowe zainteresowanie akcją doświadczalną na polu rolnictwa zechce Pan Starosta zawiadomić Prezesa Rady powiatowej (komisarza rządowego reprezentacji pow.) o powołaniu wymienionego związku, jak niemniej zale ić reprezentacjom gminnym pobieranie tej instytucji mającej na celu podniesienie nauki rolnictwa i należyty jego rozwój w kraju.

Siedzibą Związku jest Warszawa ul. Kopelnika l. 30, II. p.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

384.

L. 11424/Ia. Stanisławów, dnia 26. listopada 1923.

Wiatrak Antoni,
Exequatur.

Do wszystkich Panów Starostów.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej udzielił exequatur listom komisyjnym p. Antoniego Wiatraka honorowego Konsula Generalnego Republiki Guatemali na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Gdańsku.

O tem Panów Starostów zawiadamiam.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

385.

L. 10224/II. ex 1923.

Stanisławów, dnia 22. listopada 1923.

Szeregowi rezerwy rocznik 1898, odroczenie ćwiczeń akademikom, uczniom i funkcjonanarjuszom Skarbowym.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7. listopada 1923 r., Nr. A. W. 2348/23, a w ślad za okólnikiem z dnia 24. października 1923 L. II. 9387/23 zawiadamiam Panów Starostów celem odpowiedniego poinformowania interesowanych, że poza zwolnionymi od ćwiczeń „z urzędu" szeregow. rezerwy, urzędy poborowe X. Instancji (P. K. U.) mogą odraczać ćwiczenia do roku 1924:

1) słuchaczom wyższych uczelni, uczniom szkół średnich, fachowych i powszechnych państwowych oraz prywatnych, posiadających prawa równorzędnych szkół państwowych,

2) funkcjonarjuszom Izb skarbowych i administracji celnej.

Ewentualnie powołanych szeregowych rezerwy powyższych kategoryj należy, o ile wnieśli podania, o odroczenie i je uzyskali, po prezentowaniu niezwłocznie zwolnić z powrotem do rezerwy.

Zwolnienia powyższe są na rozkazie Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 24. października 1923 r., L. 14160/8, de. B. wydanym do podwładnych Władz wojskowych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

386.

L. 10706/II ex 1923.

Stanisławów, dnia 4. grudnia 1923

W sprawie opodatkowania żeglugi na rzecz Związków komunalnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Robót Publicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych oznajmiło reskryptem z dnia 25 listopada 1923, L. V. 72723, że według przepisu art 32 ustawy wodnej i przepisów ustawy z dnia 11. sierpnia 1923, Dz. U. Nr. 94, poz. 747, o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, pobieranie przez Związki komunalne opłat od statków i łodzi za przybijanie do brzegów względnie ich za- i wyładowanie, jest sprzeczne z powyższemi ustawowemi przepisami i jako takie niedozwolone.

To rozporządzenie należy ogłosić i czuwać, aby tam, gdzie dotychczas opłaty takie pobierano, poborów tych niezwłocznie zaprzestano.

Zarządzenie to nie ma jednak zastosowania do specjalnych urządzeń wykonanych kosztem samorządowym dla udogodnienia ładowania osób i towarów na wodach żeglownych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

387.

L. 10640/II. Stanisławów, dnia 11. grudnia 1923.

W sprawie zaświadczeń ubiegających się o ulgi z art. 61 T. U. W.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do wiadomości Min. Spraw Wewnętrznych, że nie wszystkie władze administracyjne I. Instancji, przestrzegają należycie reskryptu okólnego Min. Spraw Wewnętrzn. z dnia 15 listopada 1921, Nr. AW. 1369 udzielonego Panom Starostom tutejszym reskryptem z dnia 21. listopada 1921, L. II. 2649 (Dziennik Urzędowy Nr. 4, ex 1921, poz. 138) w sprawie zaświadczeń i wywiadów o stosunkach rodzinnych i majątkowych osób ubiegających się o ulgi odroczeniowe z art. 61 i 62 Tymczasowej ustawy wojskowej.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7. października 1923, Nr. A. W 1568/23, przypominam Panom Starostom powyższy reskrypt i polecam w szczególności, żeby w każdym wypadku gdy władze wojskowe podnoszą wątpliwości, co do autentyczności podpisu naczelnika gminy, własnoręczność jego podpisu stwierdzały.

W razie odniesienia się władzy wojskowej do władzy administracyjnej I. Instancji z wątpliwościami, co do wiarygodności faktów naprowadzonych w zaświadczeniach gminnych względnie w aktach dochodzeń administracyjnych w sprawie stosunków rodzinnych i majątkowych petentów, winna władza administracyjna I. Instancji, o ile nie jest w stanie sama na podstawie dotychczasowych aktów dochodzeń tych wątpliwości usunąć, zarządzić ponowne dochodzenia przez organy gminne, a w razie potrzeby wywiady policyjne i wynik ich przesłać władzy wojskowej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

388.

L. 2503. III ex 1923

Stanisławów, dnia 3. grudnia 1923.

W sprawie stosowania ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 94 poz 747) o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Okólnik Nr. 212.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11. listopada b. r. Nr. S. M. 6048 polecam panu podać bezzwłocznie we właściwej drodze do wiadomości tamtejszego Wydziału powiatowego, miast rządzących się ustawą gminną z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 miast i miasteczek rządzących się ustawą z dnia 3. lipca 1896 Dz. u kr. Nr. 51 oraz gmin wiejskich podlegających ustawie gminnej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 9 następujące wyjaśnienia wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, które umożliwiają już teraz przed wydaniem rozporządzenia wykonawczego stosowanie najważniejszych postanowień ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 94 poz. 747) o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Do art. 1. powołanej wyżej ustawy.

Uchwały określające wysokość dodatków, należy przedkładać w 2-ch egzemplarzach władzy nadzorczej dołączając w 1 egzemplarzu preliminarz (przy uprzedniem przedłożeniu już preliminarza wskazać należy akt, przy jakim został przedstawiony) i inne materjały, uzasadniające wysokość uchwalonych dodatków. Władza nadzorcza zatrzymuje 1 egzemplarz uchwały z załącznikami w swoich aktach, zaś 1 egzemplarz uchwały bez załączników przesyła Wydziałowi Wojewódzkiemu, a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — Wojewodzie (Del. Rządu w Wilnie).

Do art. 2. i 3.

Wyjaśnienie, co do komunalnych dodatków do państwowego podatku od gruntów i budynków poza obszarem gmin miejskich, zostało już udzielone w drodze oddzielnych okólników Ministerstwa Skarbu do Izb Skarbowych (okólnik z dnia 20. czerwca 1923 r. L. 535/DO/IV. do wszystkich Izb Skarbowych, 18. lipca 1923 r. L. 624/DO IV. do Izb Skarbowych w Wilnie, Łucku, Brześciu n./B. i Białymstoku 8 sierpnia 1923 r. L. 2803 DO/IV. do wszystkich Izb Skarbowych na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, 23. sierpnia 1923 r. L. 2933 DO IV. do Izb Skarbowych w Wilnie, Łucku, Brześciu n/B. i Białymstoku, 27. sierpnia 1923 r. L. 2610 DO/IV. do Izb skarbowych w Krakowie i Lwowie).

Dla wymiaru samoistnego podatku od gruntów państwowych poza obszarem gmin miejskich w b. Królestwie Kongresowem winna nastąpić klasyfikacja tych gruntów z odpowiedniem zastosowaniem przepisów art 126—128 Ustawy rosyjskiej o podatkach bezpośrednich T. V. Zbiór Praw z 1903 r. tudzież

przepisów §§ 7. i 8 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 września 1920 r. (Dz. Ust. Rz P. Nr 97 poz. 639). Stawki tego podatku według dodatku do art. 128 wspomnianej ustawy rosyjskiej, z wprowadzonemi ustawą z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 71 poz. 477) ustawą z dnia 17. czerwca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 59 poz. 372) i ustawą z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65 poz. 505) zmianami odpowiadają stawkom podanym w dołączonej do wspomnianego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10. września 1920 r. taryfie pomnożonym przez 1.000.

Na Ziemi Wileńskiej i w Województwach Nowogrodzkiem, poleskiem, oraz powiatach białostockim, bielskim, sokólskim, wołkowyskim i grodzieńskim klasyfikacja gruntów winna nastąpić z odpowiedniem uwzględnieniem przepisów rosyjskiej ustawy o powinnościach ziemskich, jakoteż przepisu art. 15. ros. ustawy o podatkach bezpośrednich oraz ros. przep. prawa o włościanach. (Zbiór Praw z 1903 r. T. IX. Dz. 2). Podatek komunalny nie może przenosić norm wyznaczonych dla podobnych gruntów sąsiednich przez komisję repartacyjną na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 72 poz. 560).

Podatek od gruntów państwowych w b. dzielnicy rosyjskiej może być na podstawie ust, 2. art. 75 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. nałożony jeszcze w b roku za cały rok 1923, przyczem winien być ustalony jedynie termin zapłaty tego podatku.

Składki gruntowe, czy to na ogólne, czy też na specjalne cele (Szkoły, drogi, szpitale i t. p), wymierzone i uiszczone w r. 1923, ulegają wobec postanowienia ust. 5 art. 75 ustawy z dn. 11. sierpnia r. b. zaliczeniu na podatek od gruntów państwowych za 1923 r.

Wprowadzenie tego podatku może nastąpić tylko w drodze uchwalenia statutu i zatwierdzenia przez właściwy związek komunalny i zatwierdzenia przez właściwe w myśl art. 36 władze nadzorcze.

Określone w art. 3 ustawy o tymczasowym regulowaniu finansów komunatnych i art. 14 ustawy z dn. 15. czerwca 1923 r. (Dz Ust. Rz. P. Nr. 65 poz. 505) najwyższe normy podatku komunalnego od gruntów odnoszą się także do podatku od gruntów państwowych.

Do art. 4.

Magistraty miast winny wyjednać uchwały Rad miejskich co do opodatkowania gruntów na obszarze danego miasta. Uchwały o poborze tego podatku w postaci dodatków do państwowego podatku gruntowego nie wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej, natomiast pobór komanalnego podatku gruntowego w postaci podatku samoistnego odbywać się może tylko na zasadzie statutu. uchwalonego przez Radę Miejską, a zatwierdzonego przez władzę nadzorczą.

Do gruntów państwowych w b. dzielnicy rosyjskiej położonych na obszarze gmin miejskich, a odpowiadających gruntom wskazanym w art. 272 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich (T. V. Zb. Praw z 1903 r. wyd. 2) odnoszą się podane wyżej do art. 2. i 3. wyjaśnienia.

Maksymalne obciążenie gruntów na rzecz związków komunalnych, czy to w postaci podatku samoistnego, czy też w postaci dodatków do państwowego podatku gruntowego, nie może przekroczyć łącznie na rzecz powiatowego związku komanalnego i gmin wiejskich, względnie niewydzielonych gmin miejskich norm, przewidzianych w art. 14. ustawy z dnia 15. czerwca 1933 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65 poz. 505).

Stosunek podziału, określony w ust. 7. art. 4, w art 23 i 24. odnosi się także do samoistnego miejskiego podatku od grnntów, położonych na obszarze niewydzielonych gmin miejskich, a nie stosuje się do placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych wskutek pociągnięcia linji regulacyjnych ulic i placów miejskich.

Dr art. 5

Podatek od kopalń pobierany być może przez związki komunalne na terenie których znajdują się napowierzchne urządzenia kopalniane i przynależności kopalń

Związki komunalne, z pod terenu których wydobywa się minerał, nie mają drawa poboru podatku od kopalń, gdy na powierzchni obszaru tych związków nie ma zewnętrznych urządzeń kopalnianych, względnie przynależności kopalni.

Co do uprawnień powiatowych związków komunalnych i gmin, to samodzielne wykonanie tego prawa przez te gminy nastąpić może tylko wtedy, gdy powiatowy związek komunalny nie wprowadzi tego podatku. W tym przypadku gmina korzysta w całości z otrzymanych sum podatkowych. Podobnie jest w wypadku odwrotnym, gdy gmina nie korzysta, a powiatowy związek komunalny chce wyzyskać prawo poboru podatku od kopalń.

Maksymalna wysokość podatku na rzecz powiatowego związku komunalnego i gmin miejskich względnie wiejskich nie może przewyższyć łącznie 1% ceny względnie wartości sprzedażnej minerału.

Uchwalając podatek od kopalń, zarówno powiatowy związek komunelny, jak i gminy, winny pomieścić po stronie rozchodowej budżetu odpowiednią kwotę na cele inwestycyjne, które nie mogą być pokryte z normalnych wpływów i z wpływów, określonych w ust. 2. art. 21. i w ust. 4. art. 10. a w pierwszym rzędzie na budowę dróg, tramwajów, wodociągów, kanalizacji, szpitali, szkół i t. p. urządzeń dobra publicznego. Po upływie okresu budżetowego winny związki komunalne wykazać wobec władzy nadzorczej, która statut o poborze podatku od kopalń zatwierdziła odpowiednie użycie wpływu z tego podatku na wskazane cele inwestecyjne.

Do art. 7.

Rady gminne winny określić jedynie stopę podatku od lokali. Odnośna uchwała wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej. Stopa podatku winna być określona w stosunku do komornego względnie wartości czynszowej, obliczonej na zasadzie art. 2. i 3. ustawy o ochronie lokatorów (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 4 1921 poz. 19). Najwyższa stopa podatku określona zostanie w najbliższych dniach przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

W myśl art. 40 interpretowanej ustawy nie obowiązuje obecnie 2-miesięczny termin, przewidziany w art. 25. ustawy z 17. grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich.

Co art. 8.

Wyjaśnienia zawierają okólniki Ministerstwa Skarbu do Izb Skarbowych z dn. 7. października 1923 r. L. 3353/DO/IV. i 8. sierpnia 1923 r. L. 2808/DO/IV.

Do art. 9.

Do artykułu tego wydany został okólnik Ministerstwa Skarbu do Izb Skarbowych z dn. 23. sierpnia 1923 r. L. 1691/DB/2.

Do art. 10.

Według ust. 4. art 75 omawianej ustawy Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oznaczy termin, w którym nabiorą mocy obowiązującej postanowienia, zawarte w art. 10 ustawy. Zanim to nastąpi podatek komunatny od spożycia spirytusu, wyrobów wódczanych, wina i piwa może być narazie pobierany samodzielnie przez związki komunalne o tyle, o ile spożycie następuje na obszarze tychże związków. Aby zwiększyć już teraz wpływy tego źródła dla związków komunalnych, które już z niego korzystają Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu zgadza się z góry na podwyższenie dotychczasowych stawek do 30% odnośnych państwowych podatków akcyzowych. Wprowadzenie tych podwyżek nastąpić może w drodze odpowiedniej uchwały, powziętej przez reprezentację miejską, względnie powiatową, którą wobec zatwierdzenia jej z góry przez właściwych Ministrów, należy przedstawić władzy nadzorczej jedynie do wiadomości

Do art. 12.

Gminy miejskie, które wprowadziły na z sadzie zatwierdzonych przed dniem 1. lipca r. b. statutów podatek od ładunków, gazu i elektryczności winny statutz te uzgodnić z przepisami art. 12. do dnia 31 grudnia r. b.

Gminy miejskie, które podatku od gazu i elektryczności dotychczas nie pobierały, mogą ten podatek wprowadzić jeszcze w roku bieżącym w drodze uchwalenia statutu podatkowego, który wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej.

O, odatkowaniu temu podlegać może tylko oświetlenie w lokalach z wyszynkiem alkoholu i w lokalach zabaw, rozrywek i widowisk.

Gminom miejskim i powiatowym związkom komunalnym nie przysługuje wogóle prawo pobierania podatku ani od ładunków, ani od gazu i elektryczności; o ile jednak posiadają własne elektrownie i zakłady gazowe mogą pobierać opłaty od osób, pobierających prąd elektryszny lub gaz. Uchwały w przedmiocie wysokości tych opłat nie podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Do art. 13.

Z uwagi, że według przepisu tego pobór opłat od umów o przeniesienie własności nieruchowej dokonywany będzie samoistnie przez interesowane związki komunalne, a według rozporządzenia z dnia 23. stycznia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 13 poz. 85) opłaty te pobierane są przez organy wymierzające opłatę państwową. Ministerstwo S raw Wewnętrznych zwróciło się do Mi isterstwa Sprawiedliwości z prośbą, aby na podstawie ust. 6. art. 75 zarządziło utrzymanie dotychczasowego poboru opłaty komunalnej w b. dzielnicy pruskiej i rosyjskiej przez notarjuszy do końca r. b.

Do art. 14.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwróciło się do Ministerstwa Sprawiedliwości o wydanie zarządzen a, aby właściwe organy uprawnione do sporządzania protestów wekslowych, przystąpiły niezwłocznie do pobierania na rzecz gminy podatku komunalnego w wysokości 1/2% sumy wekslowej i do czasu uregulowania w rozporządzeniu wykonawczem do ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych terminów wypłat przekazywały pobrane sumy właściwym gminom w odstępach dwutygodniowych.

Do art. 18.

Gminy miejskie, które nie wprowadziły podatku od widowisk winny gminy zaś wiejskie mogą (jeszcze w roku bieżącym) pobierać podatek od widowisk na zasadach wskazanych w tym artykule, uchwalając statuty podatkowe, podlegające zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Stawki podatkowe winne być rożniczkowane według rodzaju widowisk. Nie należy zatem zatwierdzać stawek wyższych ponad 60% ceny biletu na przedstawienia kinematograficzne, marjonetkowe, cyrkowe, varjety, danzingi, kabarety i na walki zapaśnicze oraz wyższych ponad 20% cen biletów wstępu na inne zabawy i widowiska i wyższych ponad 10% ceny biletów wstępu na zawody i popisy, urządzane przez towarzystwa sportowo-gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna zarząd gminy. Przepisy o ulgowych stawkach podatku od widowisk, wymienionych w ustępie 3 art. 18 winny być bezwarunkowo dochowane przy uchwalaniu nowych statutów w roku bieżącym.

Do art. 19.

Podatek od wykonywania prawa polowania nie może być w b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej pobierany przez powiatowe związki komunalne, w byłej dzielnicy pruskiej mogą powiatowe związki pobierać taki podatek od prawa polowania, wykonywanego na obszarze dworskim.

Do art. 21. ust. 2.

Przepisem tym zostały uchylone wszelkiego rodzaju składki na cele specjalne. Mogą być tylko pobierane w wyjątkowych wypadkach przez określony okres czasu samoistne podatki na ściśle określone inwestycyjne cele, a zatem na budowę i rekonstrukcję (a nie konserwację) dróg, szkół, ochronek, szpitali, budynków i t p. Podatk ite nie mogą przynosić 50% każdego podatku komunalnego, dopuszczonego ustawą o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, czy to w postaci dodatku do państwowego podatku, czy też w postaci samoistnego podatku, a zatem podatku ed gruntów i budynków (także 50% od podwyżki podatku od gruntów i budynków, przewidzianej w ust. 2. art. 14. ustawy z dnia 15. czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65 poz. 505), podatku od lokali i podatku od widowisk oraz innych podatków.

Obciążenie podatkiem inwestycyjnym handlu i przemysłu, umów o odpłatne przeniesienie własności i nieruchomości, spadków i darowizn Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu uznaje za niemożliwe.

Normy określone w art. 3, 4., 8., 13, 22, 23. i 24 ustawy, co do udziału samorządu gminnego, powiatowego i wojewódzkiego w sprawie korzystania z poszczególnych podatków, odnoszą się także do podatku inwestycyjnego.

Z dniem 31. grudnia r. b. utracą w myśl ust 6 art. 75. moc obowiązującą również podatki: szkolne, szpitalne, na opiekę s ołeczną i inne podatki celowe. Aż do tego czasu ust. 2 art. 68. ma zastosowanie także do tych podatków.

Do art. 21. ust. 3.

Podatek od zwierząt domowych traci moc obowiązują ą najpóźniej z dniem 31. grudnia 1923 r.

Podatkiem od posiadania przedmiotów zbytku mogą być objęte zwierzęta domowe stanowiące przedmiot zbytku (zwłaszcza wierzchowce, psy pokojowe i myśliwskie), oraz karety, powozy, wolanty, samochody osobowe, motocykle, rowery, bilardy, stoliki do gry w restauracjach, kawiarniach i cukierniach i t p. przedmioty zbytkowne.

Do art. 27. i 28.

Wszystkie uchwały w przedmiocie opłat, o których mowa w tych artykułach zapadłe przed wejściem w życie ustawy, a przedstawione do zatwierdzenia władzy nadzorczej, której decyzja jeszcze nie nastąpiła, mogą być wprowadzone natychmiast w życie Uchwały, dotyczące wprowadzenia nowych opłat i zmian w istniejących opłatach, należy na przyszłość przedkładać władzy nadzorczej tylko do wiadomości.

Uchwały te należy przedkładać w 2 ch egzemplarzach, dołączając do tych uchwał w 1 egzemplarzu odpowiednie materjały, uzasadniające wysokość opłat i wykazujące stosunek wpływów z nich do kosztów utrzymania danej gałęzi zarządu komunalnego, za które czynności są pobierane względnie do wydatków, związanych z prowadzeniem przedsiębiorstw komunalnych, zakładów i urządzeń użyteczności publicznej Władza nadzorcza zatrzymuje 1. egzemplarz uchwały z załącznikami w swoich aktach, zaś 1. egzemplarz uchwały bez załączników przedkłada Wydziałowi Wojewódzkiemu, a do czasu wprowadzenia samorządu wojewódzkiego w życie — Wojewodzie (Delegatowi Rządu w Wilnie).

Do art. 29.

Zaliczki na opłaty od osób, korzystających z komunalnych zakładów, urządzeń i przedsiębiorstw, mogą być pobierane na podstawie uchwały związku komunalnego i wprowadzone w życie bez potrzeby wyjednywania zatwierdzenia jej przez władzę nadzorczą, o ile łączna suma zaliczki nie przewyższa trzykrotnej opłaty. Gdy suma zaliczki przewyższa tę normę, uchwała w przedmiocie pobrania zaliczki podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej. Zatwierdzenie nastąpi, o ile związek komunalny wykaże potrzebę uzyskania znaczniejszych funduszów obrotowych na prowadzenie komunalnych urządzeń i zakładów dobra publicznego, względnie przedsiębiorstw komunalnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleca związkom komunalnym korzystanie z prawa pobierania zaliczek na wskazane cele, albowiem zabiegi ze strony związków komunalnych o zaliczki ze strony Skarbu Państwa po wejściu w życie art. 29. są niedopuszczalne.

Pouczenia, zawarte w ostatnim zdaniu wyjaśnienia do art 27 i 28 stosują się odpowiednio do zaliczek, które nie podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej. O ile zatwierdzeniu podlegają, ma zastosowanie wyjaśnienie do art 39.

Do art. 36.

Podlegające zatwierdzeniu ministerjalnemu uchwały i statuty gmin wiejskich i niewydzielonych gmin miejskich (z wyjątkiem wszystkich gmin miejskich w b. dzielnicy pruskiej i Małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15 000 mieszkańców) przedkłada Wydział powiatowy ze swoim wnioskiem Wojowodzie (w Wilnie Delegatowi Rządu), a ten ostatni ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych Natomiast uchwały i statuty reszty gmin miejskich (w tej liczbie gmin miejskich, liczących powyżej 100 000 mieszkańców z wyjątkiem m st Warszawy) i powiatowych związków komunalnych przedkłada Wojewoda (w Wilnie Delegat Rządu) ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych. Miast stoł. Warszawa przedkłada swoje uchwały i statuty, podlegają e zatwierdzeniu władzy nadzorczej, bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie ostatniego spisu ludności zalicza się do Małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15 000 mieszkańców miasta Borysław, Drohobycz, Jarosław, Jaworzno, Knihinin, Kołomyja, Nowy Sącz, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów i Złoczów, a do gmin miejskich powyżej 100.000 mieszkańców miasta: Warszawa Łódź, Kraków, Lwów, Poznań i Wilno.

Do art. 39.

Uchwały podlegające zatwierdzeniu, winne być przedkładane w 5 egzemplarzach wraz z wyciągami protokołów posiedzeń sejmików względnie reprezentacji miejskich lub wiejskich.

W protokole winien być uwidoczniony komplet członków sejmiku względnie reprezentacji gminnej, liczba obecnych członków i wynik głosowania.

O ile chodzi o podatki komunalne należy nadto dołączyć następujące materjały finansowe w 1-szym egzemplarzu;

a) Preliminarz budżetowy na bieżący okres podatkowy (przy uprzednim przedłożeniu preliminarza wskazać przy jakiem akcie preliminarz ten został przedstawiony;

b) sprawozdanie z wykonania budżetu za rok ubiegły;

c) Zestawienie rozchodów i przychodów, zamknięcie kasowe za przedostatnie trzy miesiące roku bieżącego;

d) zapotrzebowanie na najbliższe miesiące;

e) wykaz wprowadzonych podatków przez dany związek komunalny wraz ze wskazaniem stawki oraz preliminowanego i osiągniętego w ostatnim kwartale roku bieżącego wpływu;

f) sumaryczny wykaz zaległych podatków i innych danin komunalnych;

g) wykaz dotychczasowych długów komunalnych;

h) wykaz majątku komunalnego i ostatni bilans przedsiębiostw komunalnych:

Gdy chodzi o pożyczki, należy przedłożyć

w 1-szym egzemplarzu oprócz wskazanych wyżej materjałów jeszcze następujące:

a) przybliżony kosztorys robót, o ile pożyczka ma być na podjęcie robót zaciągniętą;

b) uzasadnienie niezbędności potrzeby zaciągnięcia pożyczki oraz jej bezwględnej pożyteczności;

c) określenie rodzaju formy pożyczki, t. j. czy jest krótko terminowa, wekslowa, w obligacjach i t. p.

d) sposób oprocentowania i plan amortyzacji pożyczki.

Terminy oznaczone art 39. dotyczą uchwał reprezentacji związków komunalnych powziętych po dniu ogłoszenia omawianej ustawy, t. j po dniu 26. września r. b.

W związku z obowiązującemi władzę nadzorczą terminami określonemi w art. 39 za których dotrzymanie władza ta jest odpowiedzialna winien być wprowadzony w biurach władzy nadzorczej odpowiedni terminarz wpływającej spraw o zatwierdzenie uchwał, dotyczących zaciągnięcia pożyczek lub nakładania podatków komunalnych.

Jeżeli władza nadzorcza jest właściwą do zatwierdzania odnośnej uchwały i gdy uchwała ta jest zaopatrzona we wszystkie wyżej przepisane materjały w takim razie zainteresowany związek komunalny winien być powiadomiony listem poleconym o dniu wpływu odnośnej uchwały według następującego wzoru:

.... (oznaczenie władzy nadzorczej)

w ....

....

w dn. ....

w sprawie ....

do urzędu gmiannego (magistratu, wydziału powiatowego) w ....

Stosownie do art. 39 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. Rz. P. Nr. 94. poz. 747, zawiadamia się, że powyższa sprawa wpłynęła do Wydziału powiatowego (Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) w dniu .... 192 r.

(—) pieczęć i podpis.

Gdy uchwała została przedłożona władzy niewłaściwej do zatwierdzenia uchwały, należy ją wraz z załącznikami przesłać właściwej władzy nadzorczej.

Gdy uchwała nie jest poparta wyżej wskazanemi danemi, należy ją natychmiast a najdalej do dni 7. po nadejściu zwrócić interesowanemu związkowi komunalnemu do uzupełnienia o ile z przedłożonych już materjałów nie wynika dostateczne uzasadnienie dla zatwierdzenia przedstawionej uchwały.

Jeżeli uchwała zostaje przedłożona właściwej władzy nadzorczej z przepisanemi danemi, należy ją rozpatrzyć zarówno pod względem legalności jak i celowości. Zatwierdzenia statutu podatkowego, względnie statutu o poborze innych danin należy odmówić tylko z ważnych powodów a wszczególności:

a) gdy wydatki, na których pokrycie podatki, względnie inne daniny komunalne służyć mają, są nieuzasadnione lub nadmierne. Jeżeli w ostatnim przypadku przedłożone materjały dają podstawę do obliczenia niższej normy, należy normę danego podatku (daniny) odpowiednio zredukować;

b) gdy obowiązujące przepisy o powinności danin komunalnych nie są dochowane, t. j. gdy źródło podatkowe i inne daniny komunalne, które przed nałożeniem danego podatku (daniny) winny być wyczerpane, nie są w zupełności wyzyskane;

c) gdy związek komunalny może pokryć swe potrzeby w drodze energicznego ściągnięcia zaległych podatków i innych danin komunalnych lub w drodze redukcji innych wydatków a przedewszystkiem wydatków osobowych;

d) gdy koszta wymiaru i poboru danego podatku (daniny) obciążają tak silnie dane źródło podatkowe, że jego efekt finansowy staje się zupełnie znikomy a tem samem niepotrzebnie obciąża ludność.

Zasady wynikające z wyżej przytoczonych pod a. b. c. powodów odmowy zatwierdzenia statutów podatkowych należy odpowiednio stosować przy rozpatrywaniu pożyczek komunalnych. Pożyczka nie może być zatwierdzoną także wtedy, gdy mające być pokryte z pożyczki wydatki powinny i mogą być pokrywane z bieżących danin podatkowych albo gdy warunki oprocentowania spłaty i zabezpieczenia pożyczki są zbyt ciężkie.

Przy zatwierdzaniu statutów podatkowych należy się powoływać na art. 1. i 36. oraz na artykuły, dotyczące danego podatku (daniny); przy zatwierdzaniu uchwał w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki należy się powoływać na art. 33. i 36. ustawy.

W razie odmowy zatwierdzenia należy podać treściwe powody odmowy i zamieścić w rezolucji odmownej pouczenie, dokąd i w jakim terminie należy wnieść odwołanie.

Jeden egzemplarz zatwierdzonej uchwały (statutu) wraz z załącznikami zatrzymuje się w aktach, zaś dwa egzemplarze zatwierdzonej uchwały (statutu) bez załączników, zaopatrzonych w poświadczenie, że i z jakiemi zmianami zostały zatwierdzone, przesyła się samorządowi wojewódzkiemu, a do czasu wprowadzenia tego samorządu w życie Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Do art. 41.

Korzystanie z uprawnienia objętego art. 41. należy do wyjątków. Stosowanie odnośnego przepisu może dotyczyć tylko tych związków komunalnych, co do których będzie można stwierdzić, że tylko z powodu rażącej opieszałości nie przedłożyły uchwały do rady nadzorczej.

Do art. 43. ust. 4.

Ministerstwo Skarbu wydało polecenie organom skarbowym aby z sum wypłaconych związkom komunalnym z tytułu dodatków do podatków państwowych od gruntów i budynków, przemysłu i handlu potrącono na rzecz skarbu Państwa 2% za czynności organów państwowych, współdziałających przy wymiarze poborów i ściąganiu dodatków komunalnych (okólnik Ministerstwa Skarbu w tym przedmiocie ukaże się w najbliższych dniach)

Wpływy z tych 2% zostaną użyte na remuneracje dla tych funkcjonarjszy skarbowych którzy terminowo wywiążą się z obowiązków połączonych z wymiarem poborem i wypłatą dodatków do wspomnianych podatków.

Do art. 47.

Zwraca się uwagę, na obowiązek związków kokomunalnych podawania do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w sposób danej miejscowości przyjęty uchwał o poborze zarówno komunalnych podatków do podatków państwowych jak i samoistnych podatków komunalnych O ile w poszczególnych dzielinach przysługuje członkom związku komunalnnego prawo wniesienia zarzutu przeciwko wprowadzeniu podatku lub jego wysokości należy w ogłoszeniu wskazać termin i miejsce wniesienie tych zarzutów a wniesione zarzuty natychmiast przedłożyć władzy nadzorczej do załatwienia.

Do art. 56, 62 i 66.

Postanowienia tych artykułów wchodzą w życie z mocy samej ustawy. Uchwałą związków komunalnych w sprawach uregulowanych temi artykułami nie są wymagane.

Do art. 88.

Rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 14. czerwca 23 r. Dz. U Rz. P Nr. 61. poz. 452 względnie z dnia 15. września 1923 r. (Dz U. Rz. P Nr 93 poz. 744) ustalono dotychczas wykładniki podwyżki jak następujące a to:

a) stosownie do wzrostu wskaźnika cen hurtownych w maju 1923 r. w porównaniu z tym wskaźnikiem w styczniu 1923 r wykładnik podwyżki (mnożnik) w cyfrze 2,1 z mocą, obowiązującą od dnia 1 lipca 1923 r.

b) stosownie do zwrostu wskaźnika cen hurtownych w sierpniu 1923 r. w porównaniu z tym wskaźnikiem w maju 1923 r. wykładnik podwyżki (mnożnik) w cyfrze 4, 8 z mocą obowiązującą od dnia 1. października 1923 r.

Wykładnik cen hurtownych może mieć zastowanie do wszystkich podatków samoistnych i opłat, wyrażonych w kwotach markowych, a także, do należności podatkowych z tytułu podatku od lokali, a to wskutek nieruchomej podstawy tego podatku.

Stawki podatków samoistnych i opłat, które nie uległy zmianie od dn. 1. czerwca r. b, mogą być na zasadzie postanowienia organu wykonawczego w związku komunalnego podwyższone na 4 kwartał r. b. 4, 8-krotnie. Stawki podatków i opłat, ktore nie uległy zmianie od 1. lutego r. b. mogą być na zasadzie postanowienia organu wykonawczego związku komunalnego podwyższone na 4. kwartał r. b. 10., 1-krotnie (2, 1 xx 4. 8).

Stawki podatku i opłat, które uległy zmianie po 1. czerwca r. b., zaleca się niezwłocznie podwyższyć w drodze uchwał reprezentacji komunalnych.

O ile stosowanie powyższych wykładników nie wyrównuje spadku wartości marki polskiej, nie pozostaje nic innego, jak podwyższyć niezwłocznie samoistne podatki i opłaty komunalne, co się wyraźnie zaleca reprezentacjom komunalnym, jak wogóle ze względu na opłakany stan finansowy, w którym się znajdują zaleca się im zupełne wyzyskanie wszelkich źródeł w podatkach i innych daninach, jakie im obowiązujące ustawy oddały do dyspozycji.

Do art. 70.

Dotychczasowe przepisy w przedmiocie zatwierdzenia budżetów pozostają w mocy.

Ze względu na zasadnicze znaczenie ustawy z 11. sierpnia 1923 dla uregulowania finansów komunalnych będących w opłakanym stanie polecam równocześnie Panu Staroście, ażeby zarówno sam obznajomił się jak najdokładniej z jej postanowieniami jak też i osobiście dopilnował aby uczynili to podwładni mu urzędnicy gdyż jedynie przez celową i opartą na gruntowej znajomości odnośnych przepisów ingerencję w ramach postanowień tej ustawy władze państwowe będą mogły przyczynić się skutecznie do właściwego wprowadzenia jej w życie.

Równocześnie zechce Pan Starosta zawiadomić powołane na wstępie związki komunalne, że Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 7. października b r L. 3353/Do/IV/23. wystosowanym do wszystkich Izb Skarbowych zarządziło bezzwłoczną wypłatę ciałom samorządnym kwot, przypadających z tytułu dodatków komunalnych do opłat państwowego podatku przemysłowego.

W okólniku tym Ministerstwo Skarbu po wyjaśnieniu przepisów odnośnych ustaw zarządza co następuje:

Komunalny dodatek do państwowego podatku przemysłowego nie może przekraczać:

a) od przedsiębiorstw i zajęć, wyszczególnionych w ustępie pierwszym art. 6. ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. Rz. P. Nr 58 poz. 412) podlegającym 2% państwowemu podatkowi przemysłowemu) 25% tak przedpłaty, jakoteż dopłaty, przypadającej na rzecz Skarbu Państwa.

b) od przedsiębiorstw wyszczególnionych w ustępie 2. art. 6. cyt. ustawy z dnia 14. maja 1923 (podlegających 5%-owemu państwowemu podatkowi przemysłowemu 10% tak przedpłaty, jakoteż dopłaty, przypadającej na rzecz Skarbu Państwa.

Potrącenie z tak obliczonych dodatków komunalnych kwot, pobranych przy przedpłacie na rok 1923 w myśl art. 125. ustawy z dnia 14. maja 1923 r. (Dz U. Rz. P. Nr. 58. poz 412) i wypłaconych na rzecz związków komunalnych zarządzono już okólnikiem Nr. 2. z dnia 24. maja 1923 r L. D. P. 880/III.

Ponieważ związki komunalne znajdują się w wielkiej potrzebie i jak wiadomo Ministerstwu Skarbu na podstawie otrzymanych informacji, już powzięły uchwały, co do wysokości dodatków komunalnych a uchwały te nie podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, przeto poleca się, aby urzędy skarbowe (inspektoraty skarbowe) na zasadzie przedłożonych sobie uchwał natychmiast wskazywały Kasom Skarbowym wysokość (procent) dodatku do państwowego podatku przemysłowego na rzecz odnośnych związków komunanlych

Na podstawie tych uwiadomień kasy skarbowe winny bezzwłocznie wypłacić wpływy z dodatków do państwowego podatkn przemysłowego pod a) i b) wymienione, uprawnionym związkom komunalnym w trybie, przepisanym § em 74. Instrukcji dla Kas Skarbowych z dnia 24. listopada 1921 r. Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 4. poz. 565 — według postanowień, wyżej wskazanych, a w szczególności:

Wypłaty te mają być uskutecznione tylko zaliczkowo albowiem Ministerstwo Spraw wewnętrznych i Skarbu nie oznaczyli jeszcze gmin wiejskich o charakterze miejskim i gmin miejskich o charakterze wiejskim.

Ze sum, przypadających do wypłaty uprawnionym związkom komunalnym, należy potrącić 2% na podstawie ustępu 4. art. ustawy o tymcz. regul. fin. kom. i przyjąć je do depozytu skarbowego do dyspozycji Ministra Skarbu.

Z potrąconych sum wypłacone będą remuneracje tym funkcjonarjuszom skarbowym, którzy terminowo spełnią obowiązki, dotyczące poboru, ściągania i wypłacania dodatków komunalnych.

Z sum, które podług powyższych wskazówek przypadną do wypłaty na rzecz poszczególnych związków komunalnych, należy ściągnąć zaliczki, jakie dotychczas udzielone zostały poszczególnym związkom komunalnym ze Skarbu Państwa na poczet wpływów z komunalnych dodatków do państwowego podatku przemysłowego i o ściągniętych zaliczkach zawiadomić Ministerstwo Skarbu (Dep. Budżetowy).

1) gminom miejskim (tak wydzielonym jak i niewydzielonym z powiatowych związków komunalnych) 90% kwot, pobranych tytułem dodatków samorządowych do państwowego podatku przemysłowego od przedsiębiorstw i zajęć, wykonywanych na obszarze tych gmin (art. 8. ustęp 3a) ustawy o tymcz. regulow. fin. kom.)

2) Powiatowym związkom komunalnym 90% kwot pobranych tytułem dodatków samorządowych do państwowego podatku przemysłowego od przedsiębiorstw i zajęć wykonywanych poza obszarem gmin miejskich (tak wydzielonych jak i niewydzielonych) art. 8. ustęp 3b) ustawy o tymcz. uregul fin. kom.

3) Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu resztujących 10% kwot pobranych, jak wyżej pod 1) i 2) na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30. stycznia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 11. poz. 61) (art. 23. ustęp b) ustawy o tymcz. uregul. fin. komun.)

Wpływy z tego tytułu należy pobrać na dochód sum obrotowych dla umorzenia zaliczek udzielonych Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu w roku 1923.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

389.

L. 2503/III. Stanisławów, dnia 3. grudnia 1923.

W sprawie poruczenia Związkom komunalnym w byłym zaborze austrjackim prawa poboru i ściągania podatków państwowych

Okólnik Nr. 213.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu zarządzeniem z dnia 23-go października 1923. L. D P. 1438/I. wystosowanem do Izb Skarbowych we Lwowie i w Krakowie poruczyło za zasadzie postanowień ustępu 5, art. 43 ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 (Dz. U. Rz. P. Nr. 94, poz. 747) o tymczasowem urgulowaniu finansów komunalnych w okręgu powołanych wyżej Izb z dniem 1-go grudnia 1923 r. pobór i przymusowe ściąganie podatku gruntowego i domowo-klasowego wraz z przypadającemi od tych podatków dodatkami na rzecz Związków komunalnych, Zarządom tych gmin, których Rady gminne wyraziły zgodę na podjęcie się czynności poborowych i egzekucyjnych i przyjęły odpowiedzialność za to, że pobrane kwoty podatkowe wpłyną terminowo do Kas Skarbowych.

O treści tego zarządzenia Ministerstwa Skarbu powiadomione zostaną Zarządy gminne przez władze skarbowe.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15. listopada 1923 r., Nr S. Z. 7498/23, zwracam Panu Staroście szczególną uwagę na doniosłość tej akcji Ministerstwa Skarbu zarówno dla przeprowadzanej obecnie przez Rząd sanacji Skarbu Państwa ze względu na obciążenie administracji państwowej jak też z punktu widzenia przygotowania społeczeństwa do pełnienia drogą organizacji samorządowych funkcji państwowych, ciążących dotychczas jedynie na organach pańswowych.

Zechce zatem Pan Starosta dołożyć wszelkich starań ze swej strony i wpłynąć na Zarządy gmin, ażeby — w zrozumieniu zresztą własnych przytem korzyści — wszystkie się, o ile możności tej akcji podjęły.

O wyniku swych starań i swych spostrzeżeniach przy tej sposobności doniesie mi Pan Starosta w terminie do 15. stycznia 1924 r.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

390.

L. 6721/IV. Stanisławów, dnia 28. listopada 1923.

Zaprzestanie skupu marek niemieckich przez P. K. K. P.

Do Panów Naczelników Wydziałów, Pana Kierownika Kancelarji Głównej Województwa i wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 2. listopada 1953, L G. U. K 5483, oznajmiło, że z dniem 1. listopada 1923 Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (z wyjątkiem Oddziałów P. K. K. P. na Górnym Śląsku i Polskiej Kasy Rządowej w Gdańsku) zaprzestały dokonywania skupu marek niemieckich zarówno w gotówce jakoteż w czekach.

Urzędy, które nie wymieniły posiadanych marek niemieckich przed tym terminem mają przesyłać je do Centralnej Kasy Państwowej, która zebrany zapas odstąpi P. K. K. P. celem komisowej sprzedaży.

O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15, listopada 1923, Nr. O. B. R. 7712.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

391.

L. 6920/IV. Stanisławów, dnia 5. grudnia 1923.

Ustalenie kursu obligacji 8% P. P. Z. z r. 1922.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 7. listopada 1923, L. G. U. K. 5292/W. A. K. oznajmiło, co następuje:

Zawiadamia się Izby Skarbowe w celu wydania odpowiednich zarządzeń Kasom, że obligacje 8%

Państwowej pożyczki złotej z roku 1922, jako mające w myśl art. 9 ustawy z dnia 26. września 1922 r. (Dz. U. Rz P. Nr. 83, poz. 741) wszelkie prawa papierów posiadających bezpieczeństwo pupilarne winny być przyjmowane jako wadja przy licytacjach, kaucje akcyzowe i celne, kaucje przy zawieraniu kontraktów ze Skarbem Państwa oraz kaucje składane do depozytów wszelkich instytucji rządowych.

Kurs, według którego Kasy Skarbowe mogą przyjmować rzeczone obligacje do depozytów określa się narazie, aż do odwołania na około 75% ceny notowanej na giełdzie warszawskiej w zaokrąglonej sumie 1,000 000 Mp. za odcinek obligacji opiewający po 10 zł. i 10 000 Mp. i 5 000.000 Mp. za odcinek opiewający po 50 zł. i 50 000 Mp

O ewentualnej zmianie kursu Izby będą we właściwym czasie powiadomione.

Powyższe podaję do wiadomości na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23. listopada 1923, L. O. B. R. 7936.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ WYZNANIOWY.

392

L. 5531. V. ex 1923.

Stanisławów, dnia 30. listopada 1923.

W sprawie niewłaściwego oznaczenia dokumentów urzędowych.

Okólnik Nr. 215.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznysh reskryptem z 31. lipca 1923. L. A. O. 2670 zwróciło uwagę iż w okólniku Nr) 83/23 z 15. maja 1923. L. 2529 w sprawie powyższej w ustępie pierwszym, w którym mowa o jednolitem oznaczaniu dokumentów urzędowych opuszczono oznaczenie „powiat . . . . ."

Z wyrażonej w ten sposób uwagi Ministerstwa wynika, że Ministerstwo żąda z naciskiem by wszystkie dokumenta urzędowe zwłaszcza przeznaczone dla zagranicy zawierały dokładne terytorjalne oznaczenie urzędu dokument wystawiającego z wymienieniem wszystkich okręgów terytorjalno-administracyjnych.

Wobec tego polecam Panu Staroście w ślad moich reskryptów z 11. kwietnia 1922. L. V—132/22 w sprawie wystawiania metryk i wyciągów metrykalnych w języku łacińskim przez Urzędy parafjalne oraz powołanego reskryptu z 15. maja 1923. L. 2529/V. zwrócić baczną uwagę na to, aby dokumenty wydawane dla użytku publicznego miały oznaczenie: „Państwo lub kraj," „Rzeczpospolita Polska", „Województwo Stanisławowskie", „Powiat N. N.", „Gmina Z. Z . . . .

Wyciągi metrykalne zamiast oznaczenia gminy mają mieć oznaczenie okręgu metrykalnego, w szczególności metryki prowadzone przez kler katolicki zamiast oznaczenia gminy, oznaczenie djecezji i parafji. W wyciągach tych nie może jednak być bezwarunkowo pominięte oznaczenie Państwa, Województwa i powiatu.

Celem ścisłego przestrzegania tych postanowień należy zawiadomić dodatkowo odpowiednio Urzędy gminne i parafjalne jako metrykalne, prowadzących izraelickie księgi metrykalne, przełożeństwa gmin wyznaniowych i t. p.

Zresztą należy się ściśle stosować do wskazówek udzielonych powołanym okólnikiem Nr. 83/23 z dnia 15. maja 1923 L. V. 2529/23.

Odpis wydanych zarządzeń należy przedłożyć Województwu.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

393.

L. 5851/VI. ex 1923.

Stanisławów, dnia 14. grudnia 1923.

Zmiana instrukcji o szczepieniu ospy.

Okólnik Nr. 218.

Do wszystkich Starostw.

Wobec wątpliwości, jakie niektórym władzom administracyjnym nasunęło postanowienie zawarte w ustępie końcowym p. 7 Instrukcji Minist. Zdrowia Publicznego z dnia 18. października 1922, Nr. Hsp. 32404/1741/23, nadaje się temu ustępowi następujące brzmienie:

Osoby, które nie zgłoszą się do szczepienia względnie rewakcynacji bez podania przyczyny uzasadniającej ich nieobecność powinny być szczepione przymusowo przez lekarza powiatowego w terminie późniejszym.

Niezależnie od tego osoby te względnie rodzice, opiekunowie i inne osoby, do których należy opieka nad dziećmi podlegającemi szczepieniu winny ulec karze przewidzianej w art. 9 Ustawy o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie z dnia 19-go lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. Nr. 63, poz. 372). Zaznacza się przytem, że wysokość kary grzywny wskazana w art. 9, powyższej ustawy zmienioną została rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22. października 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 109, poz. 858).

O ile okaże się, że szczepienie ochronne przeciwko ospie nie doszło do skutku w oznaczonym terminie z winy gminy, a to z powodu nie spełnienia przez nią obowiązków wynikających z art. 4 i 6 Ustawy z dnia 19. lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. Nr. 63, poz. 372) należy domagać się od gminy zwrotu szkód, jakie z tego powodu poniósł Skarb Państwa, a które z reguły ograniczać się będą do wydatków na koszta przejazdu lekarza szczepiącego do danej miejscowości i jego djety.

Zobowiązanie gminy do zwrotu odnośnych wydatków Skarbowi Państwa nastąpić może przez władzę nadzorczą.

O tem zawiadamiam Pana Starostę wskutek rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 21. listopada 1923, Nr. Ch. Z. 48514/4941.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

394.

L. 10344/VII. ex 1923.

Stanisławów, dnia 6. grudnia 1923.

Ustalenie cen drzewa opałowego na grudzień 1923.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie §§ 1 i 15 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dniem 13 kwietnia 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 54, poz. 379 ustanawiam na miesiąc grudzień 1923 następujące ceny za 1 mp. drzewa opałowego na pniu, wydawanego z lasów państwowych lub zajętego w lasach prywatnych w okręgu Województwa Stanisławowskiego:

1. Buk, grab, dąb, jawor . . 1,000 000 Mkp.
2. Brzoza i olcha czarna . . 800 000 „
3. Osika, świerk jodła i lipa 700 000 „
4. Za kupę gałęzi t. j 3 m. długoś i, 1 m. wysokości i 1 m. szerokości ustanawia się 75% powyższych cen zależnie od jakości drzewa, zaś za kupę chrustu 50%.

Ustalone tem obwieszczeniem ceny drzewa opałowego stosować należy przy obliczeniu wartości drzewa wydawanego z lasów państwowych lub prywatnych położonych w odległości najwyżej 5 km od stacji kolejowej — przy zajęciu drzewa w lasach położonych od 5—10 km. stosować należy te ceny z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 km. z 25% zniżką, przy odległości ponad 30 km. z 30% zniżką.

Polecam zatem Panu Staroście, by treść powyższego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości interesowanych z pouczeniem, że przeciw ustanowionym cenom przysługuje stronom prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych w przeciągu 14 dni licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Wniesione ewentualnie odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drzewa opałowego.

Wojewoda: JURYSTOWKI.

395.

L. 10140/VII. ex 1923.

Stanisławów, dnia 30. listopada 1923.

Paszporty na zwierzęta, podwyższenie ceny zeszytu z 80.000 Mp. na 120.000 Mp.

Do wszystkich Panów Starostów.

Województwo Lwowskie pismem z dnia 22. listopada 1923, L. 3586/32/VII/4 ex 1923 zawiadomiło mię, że z powodu znacznego podrożenia papieru, druku, portorjów pocztowych i zwrostu kosztów opakowania podwyższa się z dniem 1. grudnia 1923 cenę zeszytu paszportów na zwierzęta z kwoty 80 000 Mkp. na 120.000 Mkp. t. j. sto dwadzieścia tysięcy marek za jeden zeszyt nakładu, składający się z 50 kartek, oraz że za pieniądze nadesłane po 1. grudniu 1923 wysyłać będzie zeszyty paszportowe tylko w cenie 120.000 Mk. za zeszyt.

Zawiadamiając o tem Pana Starostę w ślad okólnika z dnia 30. października 1923, L. 9069/VII. postanawiam, aby aż do dalszego zarządzenia przy wydawaniu paszportów na zwierzęta pobierano za jeden blankiet paszportowy należytość w kwocie 4 000 Mk. t. j. cztery tysiące marek.

O tej podwyżce należytości na paszporty na zwierzęta należy zawiadomić Wydział powiatowy, Posterunki Policji Państwowej i Zwierzchności gminne.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

396.

L. 7625/IX. ex 1923.

Stanisławów, dnia 3. grudnia 1923.

W sprawie wykonania przymusu ubezpieczeniowego.

Okólnik Nr. 211.

Do wszystkich Panów Starostów.

W związku z wykonaniem Ustawy z dnia 23 go czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. Nr. 64 ex 1921 r. poz 395) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu udzieliło reskryptem z dnia 24 listopada 1923 r., L. S. Z. 7659, następujących wyjaśnień:

I. Rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 23. grudnia 1921 r. (Dziennik Ustaw Nr. 5, poz 34, 1922 r.) uzupełnionem rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 27. maja 1922 (Dz. U. Nr. 47, poz. 423 1922 r.) działalność Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych rozciągnięta została z dniem 15 stycznia 1922 r. w zakresie czynności przygotowawczych do wykonania przymusu ubezpieczenia na Województwa Małopolskie i Kresowe.

II. Celem dokonania tych czynności P. D. U. W. jest uprawniona i obowiązana przeprowadzić rejestrację i oszacowanie wszystkich budowli, podlegających przymusowi ubezpieczenia (art. 2 Ust.) a to bez względu na to, czy są już ubezpieczone gdzieindziej, czy nie.

III. Przewidziana § 3 wyżej cytowanego rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 27. maja 1922 Rada Nadzorcza P. D. U. W. została w dniu 29 go stycznia 1923 r. ukonstytuowana, przeto od tego czasu P. D. U. W. jest ostatecznie uprawniona do wprowadzenia w życie przymusu i obowiązku ubezpieczenia od ognia budowli na obszarach Województwa Małopolskich i Kresowych.

W wykonaniu tego P. D. U. W. na zasadzie decyzji Rady Nadzorczej dostarcza gminom sporządzone już rejestry poborowe składki ogniowej. Z dniem otrzymania przez Urząd gminny względnie Magistrat rejestrów poborowych składki ogniowej rozpoczyna się w obrębie danej gminy, przewidziane w art. 3 ustawy obowiązek ubezpieczenia od ognia w P. D. U. W. $^{2}/_{8}$ sumy oszacowania budowli z wyjątkiem budowli fabrycznych i przemysłowych (art. 3 ustawy)

oraz budowli nie podlegających przymusowi ubezpieczenia w myśl art. 2 ustawy.

Od tej daty P D U. W. odpowiada za szkody wynikłe w razie zajścia pożaru w budowlach przyjętych przez P D. U. W. do ubezpieczenia, a to bez względu na to, czy składka ogniowa w chwili pożaru została już opłacona, czy też nie.

IV. Urzędy gminne są obowiązane rejestry poborowe P. D. U. W. przyjmować i ich nadejście w gminie bezzwłocznie ogłosić.

V. W myśl art. 42, ust. 2, ustawy ubezpieczenia budowli od ognia, na które zostały zawarte umowy w prywatnym Zakładzie Ubezpieczeń uprawnionym do działania w Polsce, przed otrzymaniem przez gminę rejestrów poborowych, mogą być przyjęte przez P. D. U. W. dopiero po wygaśnięciu tych umów, do tego czasu P. D. U. W. ubezpiecza tylko część wartości szacunkowej pomienionych budowli nie pokrytą umową ubezpieczenia zawartą z innym uprawnionym do działalności w Państwie Polskiem Zakładem ubezpieczeń.

VI. Umowy ubezpieczeń budowli od ognia w prywatnym Zakładzie ubezpie zeń zawarte w danej gminie przed otrzymaniem przez gminę rejestrów poborowych składki ogniowej w myśl art. 42 tejże ustawy wygasają:

1) Z upływem czasu, na jakie ubezpieczenie zostało zawarte.

2) W razie rozwiązania umowy przez ubezpieczającego lub odnośny Zakład ubezpieczeń w myśl warunków policowych.

3) Z chwilą rozebrania budowli lub ich zniszczenia przez pożar.

VII. W myśl ustawy władze gminne obowiązane są w zakresie ubezpieczeń budowli, podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu w P. D. U. W. udzielić jej organom pomocy i poparcia, a w szczególności:

a) przyjmować od właścicieli budowli zgłoszenia do ich obowiązkowego ubezpieczenia w P. D. U. W. i zgłoszenia te odsyłać do Oddziałów P. D. U W. tudzież komunikować tymże Oddziałom o nowo wzniesionych budowlach;
b) zawiadamiać Oddziały P. D. U. W. niezwłocznie o wynikłych w obrębie gminy wypadkach pożarów w budowlach;
c) czuwać nad terminowym poborem składki ubezpieczeniowej i przelewać ją do kas właściwych;
d) zarządzać kroki egzekucyjne względem płatników, ociągających się z uiszczeniem należytości, przypadających z rejestrów poborowych.

VIII. Niedopuszczalne, i jako ustawie przeciwnem karygodne jest:

a) stawianie przez ludność oporu organom P. D. U. W. przy rejestracji i szacowaniu budowli;
b) uchylanie się właścicieli budowli od obowiązku w P. D. U. W. z powodu, iż część ich wartości jest ubezpieczona gdzieindziej, jak również odmowa wykazania się policą na istniejące ubezpieczenie, zawarte w innym zakładzie.

IX. Organom P. D. U. W. nie przysługuje prawo przeprowadzenia egzekucji składek ubezpieczenia, przewidzianej w art 12 powołanej ustawy i nie mogą one korzystać w tym celu z pomocy policji państwowej.

Wskutek powołanego wyżej reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, poleca się Panom Starostom, aby o treści niniejszego okólnika pouczyli bezzwłocznie Naczelników gmin w swoich powiatach, a organom Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych przy wykonywaniu zadań ustawą na nie włożonych użyczyli jak najszerszego poparcia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Robót Publicznych przeniósł referenta O D. R P. inż. Franciszka Jakubika z Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych Województwa Stanisławowskiego do Okręgowej Dyrekcj Robót Publicznych Województwa Lwowskiego.

Pan Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych posunął w etacie Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych inż. Gustawa Rogawskiego z VIII. do VII. stopnia służbowego.

Pan Wojewoda zamianował Dr. Artura Ossolińskiego prow. pomocnikiem lekarza powiatowego w VIII. stopniu służbowym przy Starostwie w Stanisławowie, przeznaczając go równocześnie do służby w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia.

Pan Wojewoda zamianował pomocnika kancelaryjnego w Starostwie w Żydaczowie Józefa Maturę urzędnikiem kancelaryjnym XII. stopnia służbowego.

Pan Wojewoda przyjął rezygnację Dra Romana Soczyńskiego z posady prowizorycznego lekarza powiatowego w Kałuszu.

Pan Wojewoda zwolnił ze służby referenta rolnego przy Województwie Bronisława Błońskiego.

Pan Wojewoda zwolnił ze służby Radcę rachunkowego Województwa Ignacego Slaskiego.

Pan Wojewoda zwolnił ze służby w Stanisławowskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych urzędnika technicznego VIII stopnia służbowego inżyniera Czesława Jaworowskiego.

Pan Wojewoda wypowiedział stosunel służbowy urzędnikom Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych: Konstantemu Rusiniakowi, Józefowi Mondererowi, Filemonowi Szajdzickiemu, Witołdowi Ambrosowi, Franciszce Chromianczukównej Stanisławie Polakównej, Marji Michalskiej, Mieczysławowi Szumilakowi i Ksenofontowi Wieliczce.

Wskutek redukcji personalu urzędniczego zwolnił Pan Minister Spraw Wewnętrznych ze służby z dniem 31. grudnia 1923 r.:

Starostę Bronisława Jaworskiego i Starostę Stanisława Bilińskiego oraz przeniósł na emeryturę z dniem 31. grudnia 1923 st. radcę rachunkowego Województwa Michała Androchowicza.

Wskutek redukcji personalu urzędniczego zwolnił Pan Wojewoda ze służby:

Starostę Łucjana Borek-Preka
Sekretarza Województwa: Ignacego Hłubowskiego,
„ „ Tadeusza Piątkiewicza,
„ „ Michała Wronę,
Praktyk. koncept. Wojew.: Władysława Makowicza,
„ „ Aleksandra Geciowa,
„ „ Augusta Cieślika.

Inspektora rolnictwa: Józef Sigmunda
Oficjała rachunk. Wojew.: Leona Kaczkowskiego
Dyrekt. Urzędów pomocn.: Józefa Słoneckiego,
Starszego sekret. powiat.: Zygmunta Stiebera,
Adjunkta kancelaryjnego: Adolfa Bunza,
" " Józefa Pulnarowicza,
" " Eust. Lubaczewskiego
Starszego sekret. powiatowego: Stanisł. Żółkiewskiego
Kancelistę: Adama Gorzkę
" Julję Święcicką
" Anielę Nowicką
" Marją Muzykową
" Kłotyldę Ułydową
" Stefanję Stamperówną
" Bronisława Bilińskiego
Oficjanta kancelar.: Henryka Hubczaka
" " Antoniego Drohomirekiego
Oficjantkę kancelar.: Stefanję Breitmajer
" " Janinę Palczyńską
" " Gizelę Kardelową
" " Eugenję Draczyńską
" " Janinę Drohomirecką
" " Walerję Donhöfer
" " Eugenję Kupczyńską
" " Wilhelminę Fromówną
" " Józefę Januszkiewicz zam. Gawlińską
" " Marję Sauerówną
Pomocnika kancel.: Władysława Kędzierskiego
" " Spirydjona Krzyżanowskiego
" " Maurycego Jandla. oraz
pomocnicę kancelaryjnę: Helenę Kinaszówną.

Praktykant konceptowy Województwa Wincenty Skałka złożył egzamin z ustawodawstawa i postępowania administracyjno-politycznego.

IV.

KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

Pan Wojewoda zaprezentował na opróżnione gr. kat. probostwo regiae collationis w Dołhopolu ks. Marka Gila, tamt. administratora.

L. 12228/I. a. 1923.

Stanisławów, dnia 14. grudnia 1923.

KOMUNIKAT.

Z dniem 31. grudnia 1923 zostaje zwinięte samoistne Powiatowe Biuro Odbudowy w Nadwórnie i zamienione na Filję P. B. O. w Stanisławowie.

Kierownikiem P. B. O. w Stanisławowie jest inż. Jan Kallik, zaś kierownikiem Filji w Nadwórnie ref. Karol Koziczuk.

Za Wojewodę: MIECZYSŁAW RAPPE.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

L. 10644/II. Stanisławów, dnia 22. grudnia 1923.

EDYKT.

Województwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisja obchodowa wraz z rozprawą expropryacyjną w sprawie rozszerzenia stacji kolejowej Dolina i budowy stacji pomp i rurociągu odbędzie się dnia 17. stycznia 1924 i rozpocznie o godzinie 8. rano na stacji w Dolinie.

Wykaz gruntów, które mają być wywłaszczone wraz z planami wyłożony będzie w urzędzie gminnym w Dolinie począwszy od dnia 2. stycznia 1924 przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce Starostwa lub przy komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

Starostwo w Rohatynie.

L. 40122. Rohatyn, dnia 10. grudnia 1923.

Jabłonowska z Mineyków Jadwiga,
młyn wodny w Ludwikówce.

OGŁOSZENIE.

Jadwiga z Mineyków Jabłonowska wniosła prośbę o wydanie jej konsensu wodno-prawnego na budowę młyna wodnego oraz urządzeń wodnych w Ludwikówce nad młynówką wyprowadzoną z rzeki Gniłej Lipy.

Celem zbadania dopuszczalności projektowanego Zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy przemysłowej i ustawy wodnej Starostwo w Rohatynie stosownie do postanowienia art. 195 i 196 ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r., Dz. Ust. Rz. P. Nr. 102, poz. 936, podaję niniejszem do wiadomości, że komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie powyższej przeprowadzonem zostanie z upoważnienia i w imieniu Województwa przez Starostwo w Rohatynie na dniu 22. stycznia 1924 na miejscu o godz 11-ej rano przy współudziale stron interesowanych i rzeczoznawców. Plany i obliczenia wodne projektowanego Zakładu wodnego są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Rohatynie. — Zarzuty przeciw udzieleniu proszonego konsensu należy wnosić do dnia dochodzenia komisyjnego do Starostwa w Rohatynie a w dniu komisji przy dochodzeniu na miejscu z tem, że ci, którzy w powyższym terminie nie podniosą przeciw udzieleniu konsensu żadnych zarzutów tracą do nich prawo i interesowani będą mogli przeciw szkodliwemu działaniu rzeczonego młyna i jego urządzeń wodnych żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Radca Województwa i Kierownik Starostwa
PADLEWSKI.

Starostwo w Dolinie.

L, 35917. Dolina, dnia 1. grudnia 1923.

OBWIESZCZENIE.

Towarzystwo dla przedsiębiorstw górniczych „Tepege“ S. A. w Krakowie wniosło tu podanie o zezwolenie na odprowadzenie wody podziemnej kanałem betonowym, zaopatrzonym w śluzę, z torfowiska w Strutynie Wyżnym położonego przez parcelę grun-

tów lkt. 2249/2, następnie przez drogę powiatową Dolina, Strutyn Wyżny, wreszcie przez parcele gruntowe lkt. 2251, 2296 i 2294/2 gm. kat Strutyn Wyżny do potoku dzikiego.

Celem zbadania dopuszczalności projektowanego urządzenia rozpisuję niniejszem dochodzenie wodnoprawne na miejscu na dzień 11. stycznia 1924 godzina 11. przed południem przy współudziale stron interesowanych i znawców po myśli § 195 i 196 ustawy wodnej.

O tem zawiadamiam z nadmienieniem, że projekt techniczny i wyjaśnienia odnoszące się do przejektowanego urządzenia wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie w Dolinie w godzinach urzędowych, tudzież, że ewentualne zarzuty na piśmie lub protokólarne oświadczenie przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądanie w przedmiocie wniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań — wnoszone być mogą przed dniem dochodzeń do tut. Starostwa lub też w trakcie dochodzenia komisyjnego na miejscu pod zagrożeniem, że interesowani, którzy we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu zezwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też o odszkodowania, gdyby takie urządzenia dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: MAHR

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.